



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 4. dubna 2023 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Tomsové a soudců Mgr. Františka Jahůdky a JUDr. Blanky Škrétové v trestní věci obžalovaného [údaje o účastníkovi], o odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Liberci proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 22. prosince 2022 pod č. j. 6 T 11/2022-203,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se nově rozhoduje tak, že se obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození],

odsuzuje

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtrnácti (14) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. 4. 2022 pod č. j. 2 T 51/2022-104, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 22. 12. 2022, č. j. 6 T 11/2022-203, byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že v přesně

nezjištěné době od 12. 7. 2020 do 28. 7. 2020 na přesně nezjištěných místech v katastru města Liberec vykonal nejméně v jednom případě vaginální pohlavní styk s nezletilou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], přestože věděl, že tato je mladší patnácti let.

2. Za uvedený zločin a další sbíhající se trestnou činnost byl obžalovaný odsouzen podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců. Podle § 84 tr. zákoníku, § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 36 měsíců za současného vyslovení dohledu. Podle § 85 odst. 3 tr. zákoníku a § 48 odst. 4 tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo, aby dle svých sil postupně hradil dlužné výživné na nezletilého syna [jméno] [příjmení] a aby na něj řádně platil běžné výživné. Splnění této povinnosti měl obžalovaný dokládat probačnímu úředníkovi.

3. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl současně ve výroku o trestu zrušen trestní příkaz Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. 4. 2022, č. j. 2 T 51/2022-104, který nabyl právní moci 8. 12. 2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

4. Proti uvedenému rozsudku podala státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Liberci (dále jen státní zástupkyně) v neprospěch obžalovaného odvolání směřující do výroku o trestu. Trest uložený napadeným rozsudkem považuje za nepřiměřeně mírný. Při respektování obecných zásad pro ukládání trestu měl být obžalovanému dle státní zástupkyně uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Obžalovaný je ve vztahu ke zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku speciálním recidivistou. Nyní posuzovaného zločinu se dopustil ve zkušební době podmíněného trestu odnětí svobody, který mu byl uložen za totožnou trestnou činnost. Předchozí odsouzení tedy nemělo na obžalovaného nápravný účinek. Státní zástupkyně proto navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o trestu a obžalovanému byl uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.

5. Krajský soud projednal věc v nepřítomnosti obžalovaného [celé jméno obžalovaného], neboť ten se k veřejnému zasedání bez omluvy nedostavil. Obžalovanému bylo vyrozumění o konání veřejného zasedání doručeno na adresu, kterou uvedl pro účely doručování ([adresa obžalovaného]), prostřednictvím fikce doručení dne 13. 3. 2023 Lhůta k přípravě k veřejnému zasedání ve smyslu ustanovení § 233 odst. 2 tr. řádu byla zachována. V rámci vyrozumění byl obžalovaný poučen o tom, že v případě jeho nedostavení se k veřejnému zasedání bez řádné a včasné omluvy, může být věc projednána v jeho nepřítomnosti. Zároveň nebylo zjištěno, že by se obžalovaný v době konání veřejného zasedání nacházel ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody (§ 263 odst. 4 tr. řádu a contrario).

6. Krajský soud z podnětu státní zástupkyně včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadeného oddělitelného výroku o trestu, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k závěru, že vytýkané vady nemají původ, a to ani nepřímo, v jiném výroku, než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání. Proto skutkové a právní závěry formulované ve výroku o vině napadeného rozsudku krajský soud blíže nepřezkoumával (§ 254 odst. 2 tr. řádu a contrario).

7. Po přezkoumání napadeného rozsudku dospěl krajský soud k závěru, že odvolání je důvodné.

8. K procesní stránce věci krajský soud uvádí, že v přípravném řízení ani v řízení před soudem prvního stupně nedošlo k procesním vadám či pochybením, které mohly mít vliv na správnost skutkových zjištění nebo na možnost obžalovaného uplatnit svá práva (zejména právo na obhajobu). Důvod ke zrušení napadeného rozsudku dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu tedy krajský soud neshledal.

9. Jde-li o odvoláním napadený výrok o trestu, soud prvního stupně správně vycházel při úvaze o druhu trestu a jeho výměře z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku. Přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem uvedeným v § 41 tr. zákoníku a § 42 tr. zákoníku. Stran techniky ukládaného trestu soud prvního stupně správně vyhodnotil, že obžalovanému má být ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku ukládán souhrnný trest. Obžalovaný se nyní posuzované trestné činnosti dopustil předtím, než mu byl dne 8. 12. 2022 doručen trestní příkaz Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. 4. 2022, č. j. 2 T 51/2022-104, v právní moci 8. 12. 2022. Uvedeným trestním příkazem byl obžalovaný uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se dopustil v období od ledna 2021 do února 2022. Za uvedený přečin mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Současně byla obžalovanému uložena přiměřená povinnost, aby dle svých sil postupně hradil dlužné výživné na nezletilého syna [jméno] [příjmení], a aby řádně platil běžné výživné. Nyní posuzovaná trestná činnost se proto sbíhá s trestnou činností z výše uvedeného trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. 4. 2022, č. j. 2 T 51/2022-104. Trestným činem nejprísnejší trestným je zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku.

10. Jde-li o okolnosti rozhodné pro stanovení druhu trestu a jeho výměry, soud prvního stupně správně vyhodnotil, že obžalovanému výrazným způsobem ve smyslu § 42 písm. q) tr. zákoníku přitěžuje speciální recidiva trestné činnosti. Obžalovaný se nyní posuzované trestné činnosti dopustil poté, co byl rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 1. 8. 2017, č. j. 5 T 52/2017-72, v právní moci 1. 8. 2017, uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku. Za uvedený zločin a dále za sbíhající se přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovaný rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 20. 10. 2017, č. j. 4 T 132/2017-56, v právní moci 23. 1. 2019, odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 14. 10. 2020, č. j. 4 T 132/2017-126, v právní moci 3. 11. 2020, bylo podmíněné odsouzení ponecháno v platnosti za současného prodloužení zkušební doby o 1 rok. Konec zkušební doby připadl na 23. 1. 2021. Z obsahu trestního spisu vedeného u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 4 T 132/2017 bylo zjištěno, že o tom, zda se obžalovaný ve zkušební době osvědčil či nikoli dosud nebylo rozhodnuto, neboť je vyčkáváno na výsledek tohoto trestního řízení. Z výše uvedeného je tak patrné, že obžalovaný se nyní posuzované trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody, jež mu bylo uloženo mimo jiné za zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovanému dále přitěžuje, že je mu ukládán trest za celkem 2 trestné činy (§ 42 písm. n) tr. zákoníku). Polehčující okolnosti soud prvního stupně správně neshledal. Společenskou škodlivost zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku na jednu stranu zvyšuje věk poškozené [celé jméno poškozené], která v době spáchání činu nedovršila čtrnácti let. Na druhou stranu je společenská škodlivost snižována skutečností, že čin neměl zásadních negativních následků na rozumový, citový a emocionální vývoj osobnosti poškozené, neboť ta již měla předchozí zkušenosti se sexuálním životem, přičemž sama aktivně navazovala blízké kontakty s opačným pohlavím.

11. Soud prvního stupně následně při úvahách o druhu trestu správně uzavřel, že u obžalovaného nelze uvažovat o uložení alternativních trestů v podobě např. trestu obecně prospěšných prací, neboť je mu ukládán trest za zločin, u něhož trestní zákoník uložení těchto druhů trestů neumožňuje. Proto soud prvního stupně správně přistoupil k uložení trestu odnětí svobody.

12. Krajský soud se však ve shodě s odvolacími námitkami státní zástupkyně nemůže ztotožnit se závěrem soudu prvního stupně, podle něhož lze na obžalovaného působit podmíněným trestem odnětí svobody s dohledem. Obžalovaný je speciálním recidivistou ve vztahu k trestnému činu pohlavního zneužití, který trestní zákoník řadí již do kategorie zločinů. Současně se posuzované trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného trestu odnětí svobody, který mu byl

uložen za totožnou trestnou činnost. Je tedy zjevné, že pouhá pohružka trestem odnětí svobody neměla na obžalovaného nápravného účinku. Proto měl být i s přihlédnutím k nízkému věku poškozené [celé jméno poškozené] obžalovanému ukládán již nepodmíněný trest odnětí svobody.

13. Poukazuje-li soud prvního stupně v souvislosti s druhem uloženého trestu na skutečnost, že obžalovaný v současné době stabilizoval svůj soukromý život, neboť je zaměstnán a našel si vztah s plnoletou partnerkou, jedná se o nepodložené tvrzení obžalovaného. Na adrese, na níž se má obžalovaný zdržovat (u paní [jméno] [příjmení] na adrese [adresa obžalovaného]), byl obžalovaný v odvolacím řízení nekontaktní, neboť mu bylo vyrozumění o veřejném zasedání doručeno prostřednictvím fikce. Konečně délka trestního řízení, na kterou také poukazuje soud prvního stupně, byla zapříčiněna přístupem obžalovaného, který byl jak po určitou dobu přípravného řízení, tak v řízení před soudem pro orgány činné v trestním řízení nekontaktní a musel na něj být vydán příkaz k zatčení. Proto nelze dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, hodnotit ve prospěch obžalovaného. Zároveň opakované problémy se zajištěním osobní účasti obžalovaného [celé jméno obžalovaného] na trestním řízení vzbuzují pochybnosti o případném řádném plnění uloženého dohledu. Z uvedených důvodů proto krajský soud neshledává argumentaci soudu prvního stupně vztahující se k uložení podmíněného trestu odnětí svobody s dohledem důvodnou. Chování poškozené a vliv spáchaného trestného činu na její osobnost měly být poté zohledněny při stanovení výměry trestu (k tomu viz dále).

14. Krajský soud proto z podnětu odvolání státní zástupkyně podle § 258 odst. 2 tr. řádu z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu, a jelikož měl všechny podklady pro rozhodnutí ve věci, sám podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl tak, že obžalovanému uložil podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, pro jehož výkon obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

15. Při stanovení výměry trestu odnětí svobody krajský soud zohlednil ve prospěch obžalovaného jednak skutečnost, že posuzované jednání nemělo na poškozenou zásadních negativních následků, a dále též osobnost obžalovaného, který je dle soudu prvního stupně osobou mentálně zcela nevyzrálou. Na základě uvedených skutečností pak krajský soud vyhodnotil, že na obžalovaného lze působit trestem odnětí svobody ve výměře při samé spodní hranici zákonné trestní sazby uvedené v § 187 odst. 1 tr. zákoníku (1 rok až 8 let). Proto obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců.

16. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

17. Krajský soud obžalovanému neuložil přiměřenou povinnost, aby dle svých sil postupně hradil dlužné výživné na nezletilého syna [jméno] [příjmení] a aby na něj řádně platil běžné výživné, neboť trestní zákoník u nepodmíněného trestu odnětí svobody uložil přiměřených omezení a povinností neumožňuje.

18. Vzhledem k uložení souhrnného trestu krajský soud dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. 4. 2022, č. j. 2 T 51/2022-104, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

19. Ve výroku o vině zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí mohou obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné jen proti důvodům rozhodnutí.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 4. dubna 2023

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně